

„Linnukaupleja“ muusika autor Karl Zeller sündis 19. juunil 1842. a. Alasn-Austrias ja suri 17. aug. 1898. Lähnud aastal tähistati Saksa teatrimaailmas ta sejandat sünnipäeva ja hinnati sel puhul jälle kõrgelt neid teeneid, mis ta oma kerge muusa teenistuses on osutanud saksa teatritele.

Zeller, hariduselt jurist, algas oma karjääri riigiametnikuna ja ühendati juba võrdlemisi noores eas õuenõunikuks. Järelikult peab arvama, et ta õige tubli ja kohusetruu ametnik pidi olema. Seda inestamisväärsamana tundub, et ta oma muusikalise loominguuga, mis ju sellisel kõrgemal riigiametnikul ilikrugi pidi jääma mingiks kõrvalharrastuseks, järelpõlvedele nii väärtusliku päranduse võis jätta nagu seda on „Linnukaupleja“ ja „Mäekaevaja“.

Peale mainitud kirjutas Zeller veel terve rea opereette ja isegi ühe operi, kuid teatrite raudvaraks on jäänud siiski ainult „Linnukaupleja“ ja „Mäekaevaja“. Esimene neist lavastati „Estonia“ teatris esmakordselt 25 aastat tagasi ja saavutas juba siis väga hea edu.

„Linnukaupleja“ mängib kusaagil väikeses Saksa viirstiriigis ja näitab meile selle õukonda heastidamlik-humoristlikus kõverpeeglis. Seal on noor ja kaunis viirstina, kes talutüdrukuts ümberritvatuna viirstle selle jahretkel järgneb, parimas eas, kuid siiski ammu jannu-ner parunipreili Adelaide, altkemakrude kasseerimises üllasav jäägermeister Weps; viimase õepoeg Stanislaus, kergemeelne võlgade-tergija, ja kõige lisaks äärmuseni karikeeritud professori Vastandina sellele peenele seltskonnale näeme talupoegi ja tiroollasi eesotsas linnukaupleja Adama, ta mõrja, kirjalkandja Kristeli ja kiltakohutnik Schneckiga, kõik omaette huvitavad kujud. Kuid kõgu tegevustik on loomulikult vaid ettekääne — palkkuda ilusat ja veetlevat muusikat, ja selle ettekäände on Zeller rikkaalikul ära kasutanud. Kuulates „Linnukaupleja“ kauneid viise ja toremaid ansambleid saab igale selgeks, milks see operett enam kui poolseajandi kestes on suutnud teatrite mängukavades püsida nii vänskena ja võidukana.

Tõhèlepanu!

- „Estonia“ teatris kehtib järgmine kord:
1. Eenduse algnseks suletakse teatrisaali ukseid ja uksehooldajatel on valjusti keelatud siis veel kedagi saali lasta.
 2. Hilijärgajatel tuleb oodata kuni järgmise vahetajani.
 3. Saali ukseid avatakse pärast seda, kui eesriie on aplausi peale lahti läinud ja nureti suletud.
 4. Suitsetamine teatrisaalis, fustjeedes, jalmuuruumis ja riheteholuruumides on kõvasti keelatud.
 5. Suitsetajaid palutakse kasutada ainult einelaudade juures suitsetamiseks määratud ruume, milleks on esimesel korral suur einelaud ja suitsetamisruu, teisel korral väike einelaud ja roheline saal.
 6. Korruptiivse teenistuses olevatel ametnikel on eeskirt korraalkujate tählepõnnu seliale korraldusele fihitida.
 7. Eendusel kaasegevate tegeleaste nimed on saali ustale välja pandud.
- D i r e k t s i o o n.

Stanislaus nicht die reiche Adelaide, sondern die Briefchristel heiraten soll, und da die Kurfürstin auf seiten Adams steht, muss Stanislaus sich dem Spruche fügen.

3. AKT. Im Gartensalon. Die Zofen, welche die Braut Christel schmücken sollen, laufen wütend ab, indem sie sich über die gemeine Behandlung beschweren. Weps kann sie nicht beschwichtigen.

Die Kurfürstin kommt in den Salon und beruhigt Christel. Sie singt das Lied: „Als geblüht der Kirschenbaum, ging ich zum Wald“. Christel liebt ihren Adam trotz alledem noch ebenso innig, wie früher, nur auf das Bauernmadel Marie ist sie wütend, die ihr den Geliebten abspenstig gemacht hat. Beide gehen zwecks einer wichtigen Unterredung ins Zimmer der Fürstin. Nun treffen Weps, Stanislaus und Adelaide zusammen, und bald sind Adelaide und Weps darüber einig, dass sie nun ein Paar werden wollen. Adam will forziehen, doch im letzten Augenblick klärt sich alles Missverständnis auf. Christel und Adam fallen sich in die Arme, und auch Weps und Adelaide verkünden, dass sie Brautleute sind.

Achtung!

- Im Theater „Estonia“ bestehen folgende Anordnungen für die Theaterbesucher:
1. Zu Beginn der Vorstellungen werden die Türen des Theatersales geschlossen und den Türschlüssellern ist es strengstens verboten danach noch jemanden in den Saal zu lassen.
 2. Die Verspäteten müssen bis zu der nächsten Pause warten.
 3. Die Säultüren werden geöffnet, wenn der Vorhang nach den Befallsanweisungen geöffnet und wieder zugezogen worden ist.
 4. Das Rauchen im Theatersaal, in den Foyers und Garderoberräumen ist strengstens verboten.
 5. Die Raucher werden gebeten die dafür bestimmten Räume aufzusuchen: im I. Stock das Theaterrestaurant und Rauchzimmer, im II. Stock das Büffet und den grünen Saal.
 6. Die diensttuenden Beamten haben laut Vorschrift die Pflicht, gegen diese Anordnungen verstossenden Theaterbesucher darauf aufmerksam zu machen.
 7. Die Namen der mitwirkenden Künstler sind an den Theatertüren angegeben.
- Die Direktion.